

Słuchając Bożego głosu - Podręcznik

Becky Fischer

Słuchając Bożego głosu -
Podręcznik

Kategorie:

Książki > Nauczanie dzieci > 9-12 lat

Książki > Nauczanie dzieci > 6-8 lat

151,05 zł ~~159,00 zł~~

numer katalogowy: EDN/0258

ISBN: 9788379780679

liczba stron: 171

format: 250x350 mm

oprawa: miękka

rok wydania: 2016

Materiały do pracy z dziećmi. Ta seria nauczań skupia się na wielu sposobach, jakie Boży Duch wykorzystuje, aby mówić do swego ludu. Pan prowadzi nas w codziennych sprawach i wskazuje nam drogę, stosując różnorodne metody. Każda z nich jest ponadnaturalna. Moglibyśmy nadać tej książce tytuł: „Jak być prowadzonym przez Bożego Ducha”. Jeśli nie jesteśmy świadomi tego, w jaki sposób Bóg zazwyczaj mówi do swojego ludu, nie będziemy w stanie rozpoznać, kiedy będzie chciał wykorzystać nasze dary duchowe, jako że metody komunikacji są te same.

Słuchając Bożego głosu: Podręcznik zawiera:

- 12 pełnych mocy tematów
- 12 przedstawień teatralnych i kukielkowych
- 12 wersetów mocy i ich omówienie
- Wiele obrazowych lekcji
- 15 pytań kontrolnych do każdego tematu
- 10 wersetów biblijnych do każdego tematu
- Temat 13. przygotowuje dzieci do usługiwania

Słuchając Bożego głosu: 13 pełnych mocy tematów

1. Świat rzeczywisty a świat duchowy
2. Bóg mówi spokojnym, cichym głosem
3. Światło zielone, światło czerwone
4. Prowadzeni przez pokój
5. Magnetyczne przyciąganie Ducha
6. Jego Słowo jest lampą dla naszych stóp
7. Młodzieńcy będą mieć widzenia
8. Śniąc sny
9. Interpretacja snów i wizji
10. Wypowiedziane Słowo Boże
11. Spotkania z aniołami i otwarte wizje
12. Diabelskie sztuczki

13. Dzień dla Dzieci w Służbie

Słuchając Bożego głosu: Jak skutecznie korzystać z materiałów

Plany nauczania stworzone przez The Kids in Ministry International, Inc. najlepiej sprawdzają się w obrębie kościołów dziecięcych, jednak z powodzeniem można je dostosować do potrzeb szkółki niedzielnej, studium biblijnego w małych grupach czy lekcji domowych dla dzieci, które są edukowane przez rodziców. Zostały stworzone po to, by wyposażyć was w niezbędne wskazówki i kreatywne pomysły, pomocne w przekazywaniu dzieciom podstawowych prawd. Idealnie byłoby, gdybyście, studiując te materiały, poszukiwali Ducha Świętego i Jego sposobów na ożywienie zawartych w nich informacji, dodając swoje kreatywne pomysły do naszych.

Nie twierdzymy, że aby otrzymać namaszczenie, musicie koniecznie korzystać z naszych lekcji, scenek teatralnych itd. Pamiętajcie – Stwórca Wszechświata mieszka w każdym z was. Pełne świeżości pomysły, którymi nas obdarowuje, odniosą większy skutek, gdy będą pochodzić z naszych serc, a nie tylko ze stron książki. Te lekcje mają służyć jako trampolina, która pozwoli waszemu namaszczoneму, kreatywnemu duchowi na wzbicie się w przestworza.

Dostrzeżecie na pewno, że materiały te bardziej nadają się do nauczania starszych niż młodszych dzieci, choć w naszych nabożeństwach uczestniczą maluchy w wieku od sześciu do dwunastu lat. Nie powinno stanowić to problemu. Młodsze pociechy będą mogły „podciągnąć się” duchowo, starając się osiągnąć poziomu starszych kolegów. Zobaczycie, że zaczną uwielbiać, modlić się i reagować na Bożą obecność w sposób bardziej dojrzały, niż moglibyście sobie wyobrazić. Jeśli w grupie znajduje się sporo starszych dzieci, dostosowywanie materiałów do najmłodszych nie byłoby mądrym posunięciem.

Chwała i uwielbienie

Choć materiały nie zawierają muzyki, gorąco zachęcamy was, abyście rozpoczynali każde nabożeństwo od porywającej, skocznej piosenki, z elementami ruchowymi. Odkryliśmy, że piętnaście lub dwadzieścia minut aktywności fizycznej powoduje, że duch dzieci otwiera się na nauczanie. Ponadto mogą one spożytkować nadmiar energii, co pozwala uniknąć potencjalnych problemów z dyscypliną podczas zajęć. Nie mogliśmy zawrzeć tu wielu informacji o muzyce, ponieważ jest to zupełnie odrębny i szeroki temat. Musicie jednak zdawać sobie sprawę z tego, że pełne mocy pieśni powinny stanowić część nabożeństwa. My często używamy piosenek pochodzących z kościołów dla dorosłych i wzbogacamy je po prostu o elementy pokazywane. Idealnym rozwiązaniem byłoby posiadanie grupy uwielbienia, która grałaby muzykę na żywo, jednak niewiele służb dla dzieci może pozwolić sobie na ten luksus. Alternatywą są tu nagrania z uwielbieniem na płytach CD, które mogą być równie skuteczne pod warunkiem, że starannie dobierzecie konkretne pieśni i ustalicie przebieg części muzycznej przed nabożeństwem.

Gry i zabawy

To również zupełnie odrębny temat, na którego omówienie potrzebowalibyśmy dużo więcej czasu i miejsca. Kwestia wykorzystania gier i konkursów podczas nabożeństwa ściśle wiąże się z odpowiednim zapleczem i możliwościami czasowymi. Jeśli wasze spotkania trwają od półtorej do dwóch godzin, możecie pozwolić sobie na wprowadzenie zabaw zaraz po części muzycznej, ponieważ są one doskonałym sposobem na budowanie relacji. Lecz jeśli musicie ograniczyć się do godziny, czasu wystarczy tylko na przeprowadzenie opisanych tu lekcji.

Ćwiczenie miecza

Jednym z najciekawszych elementów naszego nabożeństwa jest „ćwiczenie miecza”, czyli wykorzystywanie Pisma Świętego jako broni. Wybieramy od sześciu do ośmiu maluchów, którzy ustawiają się z przodu sali, uzbrojeni w swoje Biblie. Zabawę wygrywa ten, któremu najszybciej uda się odnaleźć

podane wersety biblijne. Na koniec przewidziana jest mała nagroda.

Szybko zauważycie, które dzieci są najbardziej obdarowane i najlepiej znają Słowo Boże, a dzięki temu będziecie mogli odpowiednio dobierać drużyny, tak aby każdy miał równe szanse i wszyscy mogli raz na jakiś czas uczestniczyć w zabawie.

Wersety uwzględnione w poszczególnych częściach zawsze łączą się z tematem i są doskonałym potwierdzeniem wykładanych prawd. Bardzo się staraliśmy, aby fragmenty z Pisma Świętego odpowiadały danemu tematowi, nawet na poziomie słownictwa, fraz, czy idei.

- Ćwiczenie miecza spełnia trzy cele:
- Zachęca dzieci, by zawsze przynosiły na nabożeństwo swoje Biblię;
- Pomaga im poznać księgi biblijne za pomocą zabawy;

Daje im możliwość czytania i słuchania najbardziej znanych wersetów Pisma Świętego, których inaczej nie miałyby szansy poznać.

Na pewno zauważycie, że tematy obfitują w wiele odnośników do fragmentów biblijnych, które jednak nie muszą być cytowane podczas zajęć. Są one przeznaczone dla was – możecie się nimi posiłkować, weryfikować to, o czym głosicie.

Werset mocy

Każda lekcja opiera się na konkretnym fragmencie biblijnym, który nazywamy „wersetem mocy”. Niekiedy stanowi on fundament całego nauczania.

Dobrze jest wypisać werset mocy na tablicy lub arkuszu papieru, by był on widoczny dla całej grupy, ponieważ niektóre dzieci mogą mieć problem ze zlokalizowaniem go w swoich Bibliach. Najmłodszy posługują się niekiedy wydaniem obrazkowym, w których nie ma podziału na rozdziały i wersety. Poza tym, tłumaczenia fragmentów w poszczególnych wydaniach Biblii często się od siebie różnią. Te rozbieżności mogą sprawić, że dzieci poczują się zdezorientowane.

Jeśli czas na to pozwoli, najlepiej by było, gdyby każde dziecko odnalazło werset mocy w swojej Biblii. Jednak biorąc pod uwagę liczebność grup oraz problemy, o których wspomnieliśmy wyżej, czasem potrzeba aż pięciu do dziesięciu minut na zlokalizowanie jednego fragmentu. To może pociągnąć za sobą kłopot z utrzymaniem dyscypliny w sporej grupie dzieci. Reasumując, najłatwiej jest rozpiścić niezbędny fragment Pisma na tablicy.

Gdy cytujecie sugerowany werset mocy, nie zapomnijcie powtórzyć go wiele razy. Powtarzanie jest jednym z najbardziej skutecznych narzędzi w nauczaniu.

Postarajcie się wymyślić kreatywne sposoby, by nauczyć dzieci wersetów. Możecie wykorzystać do tego zabawy. Uważajcie jednak, aby nie stracić na to za dużo czasu, ponieważ później może go wam zabraknąć na przekazanie najmłodszym wartościowego nauczania. Nauka wersetu mocy nie powinna zająć więcej niż pięć minut.

Wcześniej przygotuj

Trudno jest przeprowadzić udane nabożeństwo bez wcześniejszego przygotowania – to fakt, który nie powinien budzić niczyich wątpliwości. Plan przydaje się choćby w celu ułożenia własnych myśli. W tej sekcji staramy się streścić ogólny przebieg zajęć i wypisujemy wszystkie przedmioty, które będą wam potrzebne do przeprowadzenia nabożeństwa.

Pytania powtórkowe

Istotnym elementem zajęć jest powtórka i odświeżenie zagadnień z ubiegłych tygodni. Jednym ze sposobów może być wykorzystanie pytań powtórkowych zaraz po zakończeniu nabożeństwa. Jednakże rzeczą bardziej pożądaną i ważniejszą jest pozostawienie na końcu przestrzeni dla Ducha Świętego, aby

mógł poruszać się pośród dzieci (zob. sekcja „Czas modlitwy”). Przejście do pytań powtórkowych zaraz po końcu spotkania może zakłócić Boże działanie.

Zaobserwowaliśmy, że rozpoczynanie nauczania od pytań powtórkowych obejmujących materiał z poprzedniego tygodnia bardzo dobrze się sprawdza. Służy to nie tylko odświeżeniu wiedzy (co jest jedną z form utrwalania materiału), ale również pomaga dzieciom połączyć to, czego nauczyły się w ubiegłym tygodniu z tym, co mają poznać w danym dniu. Każdy temat wznosi się na fundamencie poprzedniego. Możliwe, że w krzątaniu pracowitego tygodnia sami zapomnimy, co je łączy, a więc i my skorzystamy na powtórcie. To również doskonały wstęp do następnego tematu.

Pytania powtórkowe spełniają jeszcze jedną funkcję. Dzięki nim dowiecie się, na ile wasz sposób nauczania był skuteczny. Z odpowiedzi dzieci łatwo będzie wywnioskować, co zrozumiały z poprzedniej lekcji, a czego nie. Da wam to szansę, by na chwilę wrócić do ubiegłego materiału, wyjaśnić go na nowo i sprostować wszelkie nieporozumienia.

Powtórka powinna być dobrą zabawą, a nie męczarnią. Nie zaszkodzi nagrodzić dzieci za udzielenie właściwych odpowiedzi. Dzięki temu będą chętniej ze sobą współpracować i będą podekscytowane, angażując się w zabawę. Postarajcie się, aby każdy otrzymał małą nagrodę za podjętą próbę, nawet jeśli odpowiedzi nie zawsze będą do końca poprawne. To sprawi, że wszystkie dzieci będą chciały wziąć udział w zabawie, nie tylko te „najmądrzejsze”. Ponadto, tak przeprowadzona powtórka zachęci je do przysłuchiwania się tematowi, ponieważ będą chciały wykazać się przy kolejnej grze.

Pytania utrwalające są równie ważne, co nowy materiał. Dzięki nim możecie wznosić solidny fundament z tygodnia na tydzień. Analiza pytań powtórkowych przed nabożeństwem pozwoli wam zrozumieć, co według nas stanowi punkty kluczowe tematu i, analogicznie, na co położyć największy nacisk.

Dzisiejsze nauczanie

Czytanie dzieciom treści lekcji prosto z książki to chyba najgorszy sposób nauczania. Prowadzący powinien przestudiować materiał na tyle dogłębnie, by mógł przedstawić go z natchnionym entuzjazmem i wolnymi od książki rękami, utrzymując kontakt wzrokowy z dziećmi. Zachęcamy, abyście przyjrzeni się materiałom i sporządzili zarys zajęć, jeśli potrzebujecie pomocy przy zapamiętaniu treści nauczania.

Nie uwzględniliśmy skrótu zajęć w prezentowanych materiałach, ponieważ sami musicie wypisać elementy, które według was są najistotniejsze, wzbogacając je o własne przemyślenia. Najpierw przyjrzyjcie się pytaniom powtórkowym, ponieważ pomogą wam one w rozszyfrowaniu punktów kluczowych i informacji, które powinniście podkreślić.

Każdy temat dzieli się na cztery elementy – wprowadzenie i trzy części. Rozplanowaliśmy je tak, by płynnie przechodziły od jednej do drugiej. Mimo że na papierze wydają się odrębnymi nauczaniem, w mowie powinny z łatwością logicznie się ze sobą łączyć. I tutaj wymagane jest wcześniejsze przestudiowanie zagadnień.

Naucz się wprowadzać do zajęć materiały ilustracyjne lub przechodzić do poszczególnych części w naturalny sposób, aby nikt świadomie nie pomyślał: „O, właśnie przeszliśmy do kolejnego zagadnienia!”. Używanie rekwizytów powinno być tak swobodne jak posługiwanie się rękami, zmiana wyrazu twarzy czy tonu głosu. Pomoce mają być przedłużeniem twojego ciała i osobowości.

W części „nauczanie” natkniecie się na słowa ujęte w nawiasach, pisane kursywą. Są to przeznaczone dla was instrukcje i wskazówki. Natomiast wyrażenia w nawiasach pisane zwykłą czcionką są poszerzonymi definicjami lub wyjaśnieniami dotyczącymi jakiegoś zagadnienia. Słowa pogrubione powinny zostać podkreślone i uwydatnione w mowie.

Scenki teatralne

Scenki teatralne, czyli przedstawienia na bazie danej historii, są bardzo skuteczną metodą nauczania, powtarzania i odświeżania treści zawartej w temacie. Jak na pewno zauważycie, główny motyw

przesłania powtarzamy, a więc odświeżamy, w kilku formach, sięgając do scenek teatralnych czy kukiełkowych.

Dzieci przyswajają wiedzę różnymi sposobami. Niektóre są słuchowcami, a więc uczą się poprzez słuchanie słów nauczyciela. Inne są wzrokowcami, co oznacza, że muszą „zobaczyć” daną ideę, aby w pełni ją sobie przyswoić i zrozumieć.

Aktorami mogą być dorośli, dzieci lub nastolatki. Jeśli zdecydujesz się wyznaczyć do danej roli kogoś z maluchów, upewnij się, że będzie w stanie ją udźwignąć. Najmłodszy często nieśmiały i nie udaje im się wyartykułować swojej roli na tyle pewnie, by publiczność była w stanie usłyszeć kluczowe przesłanie. Nastolatki są wspaniałymi aktorami, ponieważ nie onieśmielają ich spojrzenia widzów. Nieustannie przypominaj osobom biorącym udział w przedstawieniu, by zwracali się przodem do publiczności oraz mówili głośno i wyraźnie.

Wprowadzenie przedstawienia w odpowiednim momencie jest rzeczą bardzo istotną. Możecie uwzględnić je po omówieniu wersetu mocy, ogólnego tematu lub potraktować jako wprowadzenie do konkretnych części. Zepchnięcie go na koniec nabożeństwa, przed czasem wspólnej modlitwy, nie jest dobrym pomysłem. Dzieci powinny skupić się wtedy na wspólnym poszukiwaniu Bożej obecności. Inaczej przepływ Ducha może zostać zakłócony.

Przedstawienie kukiełkowe

Choć każdy temat zaopatrzonej jest w scenariusz scenki teatralnej, stworzonej specjalnie z myślą o omawianej kwestii, zawarliśmy tu również trzy przedstawienia kukiełkowe, które odpowiadają motywom tej serii. Prawdę mówiąc, zostały one napisane wiele lat temu, kiedy Becky pełniła jeszcze funkcję pastora dziecięcego w Bismark, w Północnej Dakocie.

Scenariusze umieściliśmy na końcu książki, począwszy od strony 229. Wczytując się w nie, z łatwością odgadniecie, do którego nauczania się odnoszą. Przedstawienia kukiełkowe wymagają dodatkowego czasu na nabożeństwie, dlatego postarajcie się znaleźć dla nich właściwe miejsce.

Pomoce dla prowadzących

Ci z was, którzy nigdy nie przyprowadzili żadnego malucha do Pana, albo nie przyczynili się do ochrzczenia dziecka w Duchu Świętym, mogą posilić się pomocnymi wskazówkami, które zawarliśmy w sekcji zatytułowanej: „Nasz niezwykły Bóg – ważne pomoce dla prowadzącego”. Odnajdziecie tam również informacje i sugestie dotyczące chrztu wodnego.

Jeśli zdecydujecie się na przeprowadzenie chrztu wodnego wśród dzieci w waszej grupie, koniecznie zakupcie lub ściągnijcie ścieżkę mp3 zatytułowaną „Dzieci i Duch Święty”, która jest dużo obszerniejszym źródłem informacji na ten temat.

Czas modlitwy i doświadczania Boga

Naszym celem podczas każdego nabożeństwa powinno być prowadzenie dzieci przed Boże oblicze, przeznaczenie czasu na to, by mogły odpowiadać Mu w modlitwie, uwielbiać Go, słuchać Jego głosu lub po prostu rozkoszować się Jego obecnością. Musimy dać im tę możliwość, ponieważ najmłodszy potrzebuje osobiście doświadczyć Pana, by ugruntować swoją relację z Najwyższym. Dzięki modlitwie będą mogły poznać Go osobiście, nie tylko w teorii. Dla niektórych dzieci będzie to jedyna okazja, by doświadczyć Jego obecności.

Zachęcamy was, abyście poświęcili temu przynajmniej dziesięć do piętnastu minut pod koniec każdego nabożeństwa. Możecie zaopatrzyć się w odpowiednią muzykę uwielbienia na płycie CD lub taśmie, która pomoże w stworzeniu sprzyjającej modlitwie atmosfery.

Nie zapominajcie, że i tutaj dzieci potrzebują waszego prowadzenia. Szukanie obecności Bożej nie wszystkim przychodzi naturalnie, zwłaszcza że doświadczenia dzieci w ich rodzimych kościołach mogły

być różne. Najmłodszy potrzebują więc czasem waszego wsparcia lub delikatnego doping, by mogli wkroczyć w miejsce, gdzie w woli będą wznosić swe ręce i głosy w uwielbieniu. To również doskonały czas na to, by zachęcić ich do modlitwy w językach. Możliwe, że będzie to jedyny moment, gdy będą mogły sobie na to pozwolić.